

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.11.2016
COM(2016) 862 final

2016/0377 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om riskberedskap inom elsektorn och om upphävande av direktiv 2005/89/EG

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 410}

{SWD(2016) 411}

{SWD(2016) 412}

{SWD(2016) 413}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med detta förslag till förordning är att säkerställa att alla medlemsstater inrättar lämpliga verktyg för att förebygga, förbereda sig inför och hantera elkriser. Även om marknader och system fungerar väl kan risken för en elkris som ett resultat av en rad olika omständigheter (t.ex. extrema väderförhållanden, fientliga angrepp inklusive it-attacker, bränslebrist) inte uteslutas. Eftersom elsystem är integrerade har krissituationer, när de uppstår, dessutom ofta en gränsöverskridande effekt. Vissa omständigheter (t.ex. en längre period med sträng kyla eller en långvarig värmebölja) kan påverka flera medlemsstater samtidigt, och incidenter som startar lokalt kan snabbt spridas över gränserna.

För närvarande agerar medlemsstaterna mycket olika när det gäller att förebygga, förbereda sig inför och hantera krissituationer. Nationella regler och nationell praxis tenderar att fokusera enbart på det nationella sammanhanget och bortse från vad som händer utanför det egna landets gränser. Bedömningen av de nationella rättsliga ramarna och nuvarande praxis i hela Europa har visat att

- (a) medlemsstater bedömer olika risker,
- (b) medlemsstater väljer olika uppsättningar av åtgärder för att förebygga och hantera krissituationer, och att sådana åtgärder utlöses vid olika tidpunkter¹,
- (c) roller och ansvarsområden skiljer sig åt, och att
- (d) det saknas en gemensam uppfattning om vad som utgör en krissituation.

Dessutom är informationsutbytet och öppenheten av mycket begränsad omfattning i medlemsstaternas förberedelser inför och hantering av elkriser. Exempelvis vidtar medlemsstater ofta åtgärder tillsammans med sina systemansvariga för överföringssystem (TSO), utan att systematiskt informera andra, när de inser att det egna landets elsystem kan utsättas för allvarliga påfrestningar under de kommande månaderna.

Denna situation är resultatet av en lucka i lagstiftningen. EU:s nuvarande rättsliga ram (direktiven 2005/89/EG² och 2009/72/EG³) fastställer endast allmänna mål för försörjningstrygghet, och det överläts på medlemsstaterna att besluta hur dessa ska uppnås. Exempelvis tillåter reglerna medlemsstater att vidta ”skyddsåtgärder” i krissituationer, men de anger inte hur medlemsstaterna bör förbereda sig inför och hantera sådana situationer,

Den nuvarande lagstiftningen avspeglar inte längre verkligheten på dagens sammanlänkade elmarknad, där sannolikheten ökar för att det ska uppstå krissituationer som påverkar flera medlemsstater samtidigt.

De problem som identifieras i konsekvensbedömningen som åtföljer detta förslag kan sammanfattas på följande sätt:

- (1) Krisplaner och åtgärder är fortfarande uteslutande nationella till sin inriktning.
- (2) Det finns en brist på informationsutbyte och öppenhet.

¹ Se analysen i *Delrapport om branschutredningen om kapacitetsmekanismer* (C(2016) 2107 final) och *Commission staff working document* som åtföljer den rapporten (SWD(2016) 119 final).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/89/EG av den 18 januari 2006 om åtgärder för att trygga elförsörjning och infrastrukturinvesteringar (EUT L 33, 4.2.2006, s. 22).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

(3) Det finns ingen gemensam metod för att identifiera och bedöma risker.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget till förordning kompletterar bestämmelserna i det tredje paketet⁴, som revideras parallellt. Det reviderade tredje paketet kommer att syfta till att förbättra den inre elmarknadens funktion, bland annat genom att tillåta mer flexibilitet och genom att begränsa utrymmet för subventioner till stöd för tillräcklig produktionskapacitet, däribland genom en samordnad europeisk bedömning av resurstillräcklighet på lång sikt. Det syftar också till att förbättra systemsäkerheten genom bättre samarbete mellan systemansvariga för överföringssystem på regional nivå via inrättandet av regionala operativa centrum.

I förslaget till förordning anges vad medlemsstaterna bör göra för att förebygga och hantera krissituationer och hur de bör samarbeta med varandra för detta ändamål, särskilt genom att tillhandahålla gemensamma metoder för riskbedömning, genom att öka jämförbarheten och insynen i förberedelsefasen och under en elkris, och genom att säkerställa att el levereras där den behövs mest även under krisen. Den ger också en ram för en mer systematisk övervakning av frågor som rör försörjningstrygghet via gruppen för samordning på elområdet. Den bidrar till det reviderade tredje paketet genom säkerställa att marknadsbaserade åtgärder prioriteras även i krissituationer och att marknader kan fungera så länge som möjligt.

Förslaget till förordning ersätter direktiv 2005/89/EG (direktivet om tryggad elförsörjning). Direktivet tillhandahöll en mycket bred ram med mål som ska uppnås av medlemsstaterna när det gäller försörjningstrygghet, men det hade litet operativt värde. Direktivet kommer därför att upphävas, och detsamma gäller vissa bestämmelser i det nuvarande tredje paketet som rör försörjningstrygghet, särskilt artikel 4 (som föreskriver att medlemsstaterna ska övervaka försörjningstryggheten genom nationella rapporter) och artikel 42 (som ger medlemsstaterna rätt att vidta ”skyddsåtgärder” i händelse av en plötslig kris inom elsektorn) i eldirektivet⁵.

Nätföreskrifter och riktlinjer som antas i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 714/2009⁶ anger harmoniserade principer för driftplaneringsprocesser som krävs för att förutse driftsäkerhetsproblem i realtid. Förslaget till förordning kompletterar dessa tekniska föreskrifter genom att tillhandahålla administrativa och politiska mekanismer som ska hjälpa de nationella myndigheterna att förebygga och hantera krissituationer i samarbete med varandra, samtidigt som man undviker onödig inblandning i marknaden och i de arbetsuppgifter som ska utföras av systemansvariga för överföringssystem.

Förslaget till förordning bygger i synnerhet på *riktlinjerna för systemdrift*⁷ och *nätföreskrifterna för nödsituationer och återuppbyggnad*⁸, vilka innehåller tekniska föreskrifter för systemansvariga för överföringssystem om hur systemsäkerhet ska säkerställas, även i nödsituationer. Dessa föreskrifter bör göra det möjligt för systemansvariga

⁴ Det tredje elpaketet består av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 15).

⁷ Kommissionens förordning (EU) .../... av den XXX om fastställande av riktlinjer för driften av elöverföringssystem (EUT [...]).

⁸ Kommissionens förordning (EU) .../... av den XXX om fastställande av nätföreskrifter för nödsituationer och återuppbyggnad avseende elektricitet (EUT [...]).

för överföringssystem att på ett effektivt sätt hantera de flesta incidenter, men de garanterar inte i sig själva att medlemsstaterna är vederbörligen förberedda för och kan hantera krissituationer med större omfattning, i synnerhet sådana som sträcker sig över gränser och ofta kräver att det fattas politiskt känsliga beslut (t.ex. om avbrott i elförsörjningen).

Förslaget till förordning är förenligt med befintlig lagstiftning på området cybersäkerhet och kritisk infrastruktur. När det gäller cybersäkerhet fastställs allmänna regler i direktiv (EU) 2016/1148 (direktivet om säkerhet i nätverks- och informationssystem)⁹, medan särskilda regler kommer att utarbetas, som en prioriterad fråga, i form av nätföreskrifter i enlighet med den omarbetade elförordningen som kommer att ta hänsyn till nya risker som härrör från digitaliseringen av energisystem. Förslaget till förordning kompletterar direktivet om säkerhet i nätverks- och informationssystem genom att säkerställa att cyberincidenter på rätt sätt identifieras som en risk och att åtgärder som vidtas för att hantera dem korrekt återspeglas i riskberedskapsplanerna. Förslaget till förordning kompletterar också rådets direktiv 2008/114/EG¹⁰. Genom det direktivet inrättades ett gemensamt förfarande för att identifiera europeisk kritisk infrastruktur, t.ex. infrastruktur och anläggningar för produktion och överföring, och för att skydda dem mot terroristattacker och andra fysiska risker. Förslaget till förordning är mer allmänt inriktat på hur man ska garantera återhämtningsförmågan i elsystemet som helhet och hur man ska hantera krissituationer när de uppstår.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget till förordning syftar till att genomföra de viktigaste målen för energiunionen, såsom de definieras i *En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik*.

Förslaget till förordning är också förenligt med unionens mål att stärka energigemenskapen. Eftersom elkriser kan sträcka sig utanför unionens gränser och omfatta även länder i energigemenskapen, bör unionen ha ett nära samarbete med de avtalsslutande parterna i energigemenskapen när den förebygger, förbereder sig inför och hanterar en elkris för att säkerställa en effektiv krishantering inom ett större europeiskt territorium.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

I förslaget till förordning föreslås åtgärder för att förebygga, vidta förberedelser inför och hantera elkriser i EU. Den rättsliga grunden för förordningen är därför artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*).

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I artikel 194 i EUF-fördraget erkänns att ett mått av samordning, öppenhet och samarbete i medlemsstaternas politiska beslutsfattande om försörjningstryggheten är nödvändig för att garantera att energimarknaden fungerar och för att garantera energiförsörjningen i unionen.

Konstaterandet att det finns ett behov av EU-åtgärder bygger på att det finns tecken på att nationella strategier inte bara leder till suboptimala åtgärder, utan faktiskt förvärrar effekterna av en kris. Dessutom innesluts krissituationer ofta inte av nationella gränslinjer, och de kan direkt eller indirekt påverka flera medlemsstater. Därför bör nationella åtgärder när det gäller

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1–30).

¹⁰ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

beredskap och riskreducering inte fastställas enbart på nationell nivå, med tanke på den potentiella inverkan på försörjningstryggheten i en angränsande medlemsstat och/eller på tillgången på åtgärder för att åtgärda eventuella brister.

Den ökande sammanlänkningen av EU:s elmarknader kräver att åtgärder för försörjningstrygghet är samordnade. I avsaknad av sådan samordning är det troligt att åtgärder som vidtas enbart på nationell nivå kommer att äventyra försörjningstryggheten i andra medlemsstater eller på EU-nivå. Situationer som den långa perioden med sträng kyla 2012 har visat att samordnade åtgärder och solidaritet är avgörande för att man ska kunna säkerställa att elektricitet är tillgänglig där den bäst behövs. Åtgärder i ett land kan utlösa risker för strömavbrott i grannländer (exempelvis hade ett lands ensidiga beslut att införa ett exportförbud allvarliga negativa konsekvenser för andra länders el- och gassektorer). Å andra sidan kan samordning mellan medlemsstater möjliggöra ett bredare spektrum av lösningar.

Möjligheten till effektivare och mindre kostsamma åtgärder som ett resultat av regionalt samarbete har inte utnyttjats fullt ut¹¹, och detta är till nackdel för konsumenterna i EU.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget till förordning är utformat för att uppnå en adekvat beredskapsnivå i hela Europa, öka förtroendet och samarbetet mellan medlemsstaterna och mildra konsekvenserna för kunderna i händelse av en sådan kris. För att uppnå detta mål innehåller förslaget gemensamma regler och principer som ska följas, liksom mekanismer för gränsöverskridande samarbete.

Förslaget medför inte fullständig harmonisering, men alla åtgärder föreskrivs på EU-nivå.

Regionalt samarbete mellan medlemsstater är nödvändigt för att ta itu med bristerna i det nuvarande systemet, där frivilligt samarbete är begränsat till systemansvariga för överföringssystem, och så att problem kan lösas på regional nivå.

- **Val av instrument**

Utvärderingen av direktivet om en trygg elförsörjning (den viktigaste rättsakten på detta område) har visat att medlemsstaternas genomförande av principer som fastställts på EU-nivå har resulterat i ett lapptäcke av nationella regler och nationell praxis som skiljer sig åt inom EU.

En förordning är ett lämpligare instrument för att säkerställa en enhetlig och öppen tillämpning av åtgärder för att förebygga, förbereda sig inför och hantera elkriser.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Kommissionen har utvärderat direktivet om trygg elförsörjning genom att undersöka resultatet av dess tillämpning i förhållande till fem kriterier: relevans, genomslagskraft, effektivitet, samstämmighet och EU-mervärde. Resultaten av utvärderingen avspeglas i problemidentifieringen i konsekvensbedömningen. De viktigaste slutsatserna kan sammanfattas enligt följande:

¹¹ EU:s befintliga makroregionala strategier och europeiskt territoriellt samarbete (*European Territorial Cooperation*) ökar det regionala samarbetet mellan medlemsstaterna, men detta regionala samarbete omfattar inte förebyggande och hantering av elkriser.

- Direktivet har varit ineffektivt när det gäller att uppnå dess mål, i synnerhet målet om att bidra till ökad försörjningstrygghet i Europa. Vissa bestämmelser i direktivet har blivit inaktuella till följd av senare lagstiftning (särskilt tredje paketet och TEN-E-förordningen¹²); å andra sidan finns det fortfarande luckor i lagstiftningen, särskilt när det gäller att förebygga och hantera krissituationer.
- Ingripande enligt direktivet är inte längre relevant, eftersom dess bestämmelser inte längre passar ihop med de utmaningar beträffande försörjningstrygghet som vi står inför idag. Eftersom elsystem i allt högre grad är sammanlänkade kan rent nationella strategier inte längre anses vara lämpliga.
- Direktivets mervärde har varit mycket begränsat eftersom det skapade en allmän ram samtidigt som det i stort sett överlät åt medlemsstaterna att fastställa sina egna normer för försörjningstrygghet.

- **Samråd med berörda parter**

Ett offentligt samråd om riskberedskap när det gäller en trygg elförsörjning (15 juli–9 oktober 2015) resulterade i 75 svar, bland annat från offentliga myndigheter, internationella organisationer (Internationella energiorganet), europeiska organ (Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter – nedan kallad *Acer*) och det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el (Entso för el) och de flesta berörda parter (företag och branschorganisationer). Syftet var att inhämta berörda parters åsikter, särskilt om hur medlemsstater bör förbereda sig och samarbeta med andra, i syfte att kartlägga och hantera risker som hör samman med en trygg elförsörjning. De viktigaste resultaten av samrådet och de svar som erhöles sammanfattas nedan och återfinns också på kommissionens webbplats¹³. De olika synpunkterna beaktades i konsekvensbedömningen.

Samrådet visade att en majoritet av de tillfrågade (företag, föreningar och regeringar) anser att den nuvarande rättsliga ramen (direktivet om tryggad elförsörjning) inte är tillräcklig för att hantera de ömsesidiga beroendeförhållandena på en integrerad europeisk elmarknad.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förslaget till förordning samt konsekvensbedömningen har utarbetats på grundval av ett omfattande underlag (se fotnoterna i konsekvensbedömningen). En översyn av nuvarande nationella bestämmelser och praxis som rör riskberedskap när det gäller en trygg elförsörjning¹⁴ genomfördes även specifikt för konsekvensbedömningen.

Under utarbetandet diskuterades olika aspekter av detta förslag med medlemsstater och relevanta aktörer inom ramen för *European Electricity Regulatory Forum* (3–4 mars 2016) och gruppen för samordning på elområdet (den 16 november 2015 och den 3 maj 2016).

- **Konsekvensbedömning**

Alla föreslagna åtgärder understöddes av konsekvensbedömningen.

Nämnden för lagstiftningskontroll avgav ett positivt yttrande den 4 november 2016.

I konsekvensbedömningen tittade man på fyra olika lösningar:

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009. (EUT L 115, 25.4.2013, s. 39).

¹³ <https://ec.europa.eu/energy/en/consultations/public-consultation-risk-preparedness-area-security-electricity-supply>

¹⁴ <https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/DG%20ENER%20Risk%20preparedness%20final%20report%20May2016.pdf>

0+ Bättre genomförande/verkställighet (lösning utan lagstiftning).

1. Minimiregler som ska genomföras av medlemsstaterna.
2. Minimiregler som ska genomföras av medlemsstaterna, plus regionalt samarbete.
3. Fullständig harmonisering och beslutsfattande på regional nivå

Alternativ 0+ valdes inte, eftersom bättre genomförande och verkställighet inte skulle vara till någon nytta när den nuvarande rättsliga ramen anger endast allmänna principer och lämnar mycket stort utrymme för medlemsstaterna när det gäller hur principerna ska tillämpas.

Alternativ 1 syftar till att öka jämförbarheten och insynen medlemsstaterna emellan inom området riskberedskap, men tillgodoser inte behovet av att förbättra det gränsöverskridande samarbetet.

Alternativ 2 åtgärdar många av bristerna i alternativ 1 och utgör ett mer effektivt paket med lösningar. I synnerhet säkerställer regionalt samordnade planer att risker identifieras på regional nivå och att enhetliga åtgärder vidtas för att förebygga och hantera krissituationer.

Alternativ 3 utgör en mycket inkräktande strategi som syftar till att bemöta eventuella risker genom en fullständig harmonisering av principer och genom specifika lösningar.

Det förespråkade alternativet är alternativ 2.

Följande effekter beaktades vid prövningen av alternativ 2:

1. Ekonomiska konsekvenser

Analysen visar att alternativ 2 kommer att leda till bättre beredskap mot krissituationer till lägre kostnad genom utökad regional samordning. Resultaten av simuleringar¹⁵ visar att välintegrerade marknader och regional samordning under perioder med extrema väderförhållanden är avgörande när det gäller att hantera perioder med hög systempåfrestning (hög efterfrågan) och minimera sannolikheten för avbrott i elförsörjningen.

Viktigast är att en strategi på nationell nivå inte tar hänsyn till grannländers bidrag i en krissituation, medan en regional strategi leder till att kraftverk utnyttjas bättre och sannolikt också till att belastningsförlust undviks. Detta mäts genom den indikator för försörjningstrygghet som benämns ”*förväntad energi som ej levereras*” (EENS – Expected Energy Non Served), som är den elektricitet som inte levererats till konsumenter till följd av ett strömavbrott uttryckt som procent av årlig efterfrågan. När samarbete mellan medlemsstater äger rum minskar andelen ej levererad elektricitet betydligt (EENS minskar från 0,36 % i ett scenario utan samarbete till 0,02 % i ett scenario med regionalt samarbete).

Bättre samordning skulle minska de samlade kostnaderna i systemet, och detta skulle kunna ha en positiv inverkan på konsumentpriserna. Å andra sidan skulle bristande samordning för att förebygga och hantera krissituationer medföra avsevärda alternativkostnader. En nyligen genomförd studie visade att integreringen av den europeiska elmarknaden skulle kunna ge betydande vinst (12,5–40 miljarder euro under perioden fram till 2030). Detta belopp skulle emellertid minskas med 3–7,5 miljarder euro om medlemsstaterna agerar var för sig för att uppnå målen för en trygg elförsörjning¹⁶.

2. Vem kommer att påverkas och hur?

Alternativ 2 kommer att ha en positiv inverkan på samhället i stort och på elkonsumenter i synnerhet, eftersom det bidrar till att förebygga krissituationer och onödiga och

¹⁵ Artelys (2016): *Study S16: Analysis revenue related risks for power producers*. Artelys (2016): *Study S4: Generation and System Adequacy Analysis*.

¹⁶ *Benefits of an integrated European energy market* (2013), BOOZ&CO.

oproportionella avbrott. Krisförebyggande och krishantering kommer att göras ännu effektivare genom att man kräver att medlemsstater ska samarbeta effektivt och inför verktyg för att övervaka försörjningstrygghet via gruppen för samordning på elområdet.

Åtgärderna kommer också att få en positiv inverkan på näringslivet, eftersom de kommer att leda till betydligt ökad insyn och jämförbarhet när det gäller hur medlemsstaterna förbereder sig inför och avser att hantera krissituationer. Detta kommer att öka rättssäkerheten för investerare, kraftproducenter och elbörser, men också för systemansvariga för överföringssystem som hanterar kortvariga krissituationer.

De behöriga myndigheterna (t.ex. ministerier, nationella tillsynsmyndigheter), i egenskap av aktörer som ansvarar för utarbetandet av riskberedskapsplanerna (se bedömningen av inverkan på offentliga myndigheter nedan), hör till de berörda parter som kommer att påverkas mest.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget kan öka den administrativa bördan, men endast i begränsad omfattning. I synnerhet kommer nationella myndigheter att behöva komma överens i förväg om en del av sina riskberedskapsplaner på regional nivå. Erfarenheten visar dock att en mer regional strategi för riskbedömning och riskberedskap är tekniskt och juridiskt genomförbar och har viktiga fördelar för konsumenter och för ekonomin som helhet. De regionala delarna av planerna skulle i praktiken skulle av regionala samordningscentraler mellan systemansvariga för överföringssystem. Därför skulle den totala extra bördan för medlemsstaternas förvaltningar vara begränsad och tydligt uppvägas av de praktiska fördelarna med ett sådant samarbete¹⁷.

Mer regionalt samarbete kommer också att göra det möjligt för medlemsstaterna att skapa synergieffekter, att lära av varandra och att gemensamt utarbeta bästa praxis. Detta bör med tiden leda till en minskning av de administrativa konsekvenserna.

Europeiska aktörer som kommissionen och Entso för el kommer att ge vägledning och underlätta processen för riskberedskap och riskhantering. Detta kommer också att bidra till att minska påverkan på medlemsstaterna.

Inga nya organ inrättas, och befintliga skyldigheter effektiviseras. Exempelvis är gruppen för samordning på elområdet ett existerande organ som redan sammanträder regelbundet; avsikten är att göra den mer effektiv genom att ge den särskilda uppgifter. Dessutom kommer nationella rapporteringsskyldigheter att minskas (t.ex. genom upphävandet av skyldigheten enligt artikel 4 i eldirektivet), och rapportering på EU-nivå kommer att ske inom ramen för befintliga rapporter och rapporteringsskyldigheter (t.ex. Acers årliga rapport om övervakning av de inre marknaderna för el och naturgas).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den enda budgetinverkan som blir följden av detta förslag rör resurserna hos byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer). Denna inverkan beskrivs i den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer kommissionens samtidigt överlämnade förslag till omarbetning av förordningen om inrättande av Acer.

¹⁷ I Norden samarbetar de systemansvariga för överföringssystem, tillsynsmyndigheterna och energimyndigheterna via *Nordic Contingency and Crisis Management Forum* (NordBER). Detta innebär informationsutbyte, gemensamma arbetsgrupper och gemensam planering inför oförutsedda händelser för hela den nordiska elsektorn för att komplettera nationella insatser för nödsituationer och samarbete mellan systemansvariga för överföringssystem (www.nordber.org).

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att övervaka medlemsstaternas genomförande av åtgärderna i förslaget till förordning. Om nödvändigt kommer kommissionen att erbjuda sig att hjälpa dem att göra de erforderliga ändringarna i sin nationella lagstiftning och organisera workshoppar med alla medlemsstater (t.ex. genom gruppen för samordning på elområdet) eller bilaterala möten om utarbetandet av riskberedskapsplaner. Om nödvändigt kommer kommissionen att följa det förfarande som anges i artikel 258 i EUF-fördraget om någon medlemsstat inte skulle uppfylla sin skyldighet att genomföra unionslagstiftningen.

Kommissionen kommer också fortlöpande att övervaka försörjningstryggheten i EU i samarbete med gruppen för samordning på elområdet.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget till förordningen omfattar följande åtgärder:

1. Gemensamma regler för krisförebyggande och verktyg för att säkerställa gränsöverskridande samarbete:
 - Medlemsstaterna bör utse en behörig myndighet som ska ansvara för att utföra de uppgifter som anges i förordningen, särskilt utarbetandet av riskberedskapsplanen.
 - Medlemsstaterna ska utarbeta riskberedskapsplaner, efter samråd med berörda aktörer, i syfte att säkerställa maximal beredskap mot elkriser och en effektiv hantering av sådana situationer, om de skulle uppstå. Planerna bör utarbetas på grundval av elkrisscenarier som fastställts av Entso för el respektive medlemsstaterna och ange vilka åtgärder som planerats eller vidtagits för att förebygga och mildra scenarierna.
 - Den behöriga myndigheten bör, innan den antar en plan, för samråd överlämna ett utkast till de behöriga myndigheterna i regionen och till gruppen för samordning på elområdet. Efter samråd bör den slutliga planen sändas till kommissionen, offentliggöras och uppdateras vart tredje år, såvida inte omständigheterna kräver att uppdateringar sker oftare.
 - Planerna bör bestå av två delar, där nationella åtgärder och samordnade åtgärder som överenskommits medlemsstaterna emellan i varje region anges. De bör beakta varje medlemsstats särdrag och tydligt ange rollerna och ansvarsområdena för de behöriga myndigheterna.
 - Alla åtgärder som ingår i planerna bör vara tydligt definierade, transparenta, proportionella, icke-diskriminerande och kontrollerbara. De bör inte äventyra en trygg elförsörjning i andra medlemsstater eller i unionen som helhet.
 - Planerna bör omfatta åtgärder för att säkerställa att situationer med en samtidig kris förebyggs och hanteras på ett korrekt sätt. De måste överenskommas i ett regionalt sammanhang och omfatta minst
 - (a) utnämning av en regional krisledare eller en regional krisgrupp,
 - (b) mekanismer för informationsdelning, upplysningsverksamhet och samarbete inom en region,

- (c) åtgärder för att mildra effekterna av en kris, inbegripet en situation med en samtidig kris (t.ex. regionala planer för belastningsfrånkoppling eller andra arrangemang för ömsesidigt stöd),
- (d) eventuella kostnadskompensationssystem som är kopplade till stödsarrangemangen, och
- (e) förfaranden för att genomföra årliga tester av planerna.

2. Hantering av elkrissituationer:

- Enligt förordningen ska medlemsstaterna utan dröjsmål underrätta angränsande medlemsstater och kommissionen i händelse av en elkris. De ska också tillhandahålla information om orsakerna till krisen, om åtgärder som vidtagits och planeras för att mildra krisen och om det eventuella behovet av stöd från andra medlemsstater.
- Medlemsstaterna är skyldiga att informera kommissionen och gruppen för samordning på elområdet om de har specifik, allvarlig och tillförlitlig information om att en händelse kan inträffa som sannolikt kommer att resultera i en avsevärd försämring av elförsörjningen.
- Medlemsstaterna ska samarbeta i en anda av solidaritet för att förbereda sig inför och hantera elkrissituationer, för att säkerställa att elektricitet levereras mot ersättning där den behövs mest.
- I händelse av en elkris ska medlemsstaterna agera i full överensstämmelse med den inre elmarknadens regler. Icke-marknadsbaserade åtgärder ska endast användas som en sista utväg och måste vara nödvändiga, proportionella, icke-diskriminerande och tillfälliga.

3. Indikatorer för försörjningstrygghet och riskbedömningar:

- Enligt förslaget ska Entso för el utarbeta en metod för att fastställa elkrisscenarier på regional nivå, med beaktande av minst följande risker:
 - (a) Ovanliga och extrema naturkatastrofer.
 - (b) Olyckshändelser som går utöver säkerhetskriteriet N-1¹⁸.
 - (c) Följdrisker (t.ex. bränslebrist).
 - (d) Fientliga angrepp.
- För utarbetandet av riskberedskapsplanen bör Entso för el och medlemsstaterna använda denna metod för att fastställa de mest relevanta krisscenarierna.
- Entso för el bör också utarbeta en metod för bedömning av tillräcklighet på kort sikt, närmare bestämt säsongstillräcklighet samt prognoser om huruvida produktionen kommer att vara tillräcklig och som görs veckan före eller under samma dag (intradag) som produktionen sker. När den har godkänts av Acer bör den användas av medlemsstaterna och Entso för el i deras kortsiktiga bedömningar. Den bedömning av tillräcklighet på kort sikt som föreslås kompletterar den bedömning av resurstillräcklighet på lång sikt som föreslås i den omarbetade elförordningen, som säkerställer en samordnad europeisk tillräcklighetsbedömning för att bedöma behovet av kapacitetsmekanismer.

¹⁸ Enligt ”Riktlinjer för driften av elöverföringssystem” är ”(N-1)-kriteriet” den regel enligt vilken de element som förblir i drift inom ett kontrollområde för en systemansvarig för överföringssystem efter en oförutsedd händelse klarar av det nya driftsförhållandet utan att överträda gränserna för driftsäkerhet.

4. Utvärdering och övervakning:

- I syfte att säkerställa öppenhet efter en elkris bör berörda medlemsstater genomföra en efterhandsutvärdering av krisen och dess följder.
- Förslaget inbegriper systematisk övervakning, via gruppen för samordning på elområdet, av försörjningstryggheten i EU.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om riskberedskap inom elsektorn och om upphävande av direktiv 2005/89/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁹,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande²⁰,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Elsektorn i unionen genomgår en djupgående omvandling som kännetecknas av mer decentraliserade marknader med fler aktörer, bättre sammanlänkade system och en högre andel förnybar energi. Som svar på detta syftar direktiv xxx/ förordning xxx [*hänvisning till förslagen till eldirektiv och elförordning*] till att uppgradera den rättsliga ramen för unionens inre elmarknad, för att säkerställa att marknader och nät fungerar på ett optimalt sätt, till gagn för företag och konsumenter.
- (2) Velfungerande marknader och system är den bästa garantin för försörjningstrygghet. Även om marknader och system fungerar väl kan dock risken för en elkris (som ett resultat av extrema väderförhållanden, fientliga angrepp eller bränslebrist) inte uteslutas. Följderna av krissituationer sträcker sig ofta över nationella gränser. Även om incidenter börjar lokalt kan deras effekter snabbt spridas över gränser. Vissa extrema omständigheter – exempelvis sträng kyla, en värmebölja eller en it-attack – kan påverka hela regioner på samma gång.
- (3) Mot bakgrund av de sammanlänkade elmarknaderna och elsystemen kan krisförebyggande och krishantering inte betraktas som ett rent nationellt ansvar. Det behövs en gemensam ram med regler och samordnade förfaranden för att säkerställa att medlemsstater och andra aktörer samarbetar effektivt över gränserna i en anda av öppenhet och solidaritet.
- (4) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/89/EG²¹ fastställs de nödvändiga åtgärder som medlemsstaterna bör vidta för att säkerställa en trygg elförsörjning i

¹⁹ EUT C , , s. .

²⁰ EUT C , , s. .

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/89/EG av den 18 januari 2006 om åtgärder för att trygga elförsörjning och infrastrukturinvesteringar (EUT L 33, 4.2.2006, s. 22).

allmänhet. Bestämmelserna i direktivet har till stor del ersatts genom senare lagstiftning, särskilt när det gäller hur marknader bör vara organiserade för att säkerställa att tillräcklig kapacitet finns tillgänglig, hur systemansvariga för överföringssystem bör samarbeta för att garantera systemstabilitet²² och när det gäller behovet av att säkerställa att lämplig infrastruktur finns på plats²³. Denna förordning behandlar den särskilda frågan om krisförebyggande och krishantering inom elsektorn.

- (5) Riktlinjerna för systemdrift²⁴ och nätföreskrifterna för nödsituationer och återuppbyggnad²⁵ utgör en detaljerad uppsättning regler som styr hur systemansvariga för överföringssystem och andra relevanta aktörer bör agera och samarbeta för att säkerställa systemsäkerhet. Dessa tekniska föreskrifter bör säkerställa att de flesta elincidenter hanteras effektivt på operativ nivå. Denna förordning är inriktad på elkrissituationer som kan ha en större omfattning och inverkan. I förordningen anges vad medlemsstaterna bör göra för att förebygga sådana situationer och vilka åtgärder de kan vidta om enbart systemets driftsregler inte längre skulle vara tillräckliga. Även i krissituationer bör dock systemets driftsregler fortsätta att respekteras fullt ut.
- (6) I denna förordning fastställs en gemensam ram med bestämmelser om hur man kan förebygga, förbereda sig inför och hantera elkriser, öka insynen i förberedelsefasen och under en elkris och säkerställa att, även under en kris, el levereras där den behövs mest. I förordningen krävs att medlemsstaterna samarbetar på regional nivå, i en anda av solidaritet. Den fastställer också en ram för en effektiv övervakning av försörjningstrygghet i Europa via gruppen för samordning på elområdet. Detta bör resultera i bättre riskberedskap till lägre kostnad. Den bör också stärka den inre energimarknaden genom att öka tilliten och förtroendet mellan medlemsstaterna och genom att utesluta olämpliga statliga ingripanden i krissituationer, i synnerhet genom att undvika onödiga inskränkningar i gränsöverskridande flöden.
- (7) Direktivet om säkerhet i nätverks- och informationssystem²⁶ tillhandahåller allmänna regler, medan särskilda regler om cybersäkerhet kommer att utarbetas genom en nätföreskrift i enlighet med [*förslaget till elförordning*]. Denna förordning kompletterar direktivet om säkerhet i nätverks- och informationssystem genom att säkerställa att cyberincidenter på rätt sätt identifieras som en risk och att åtgärder som vidtas för att hantera dem återspeglas korrekt i riskberedskapsplanerna.
- (8) Rådets direktiv 2008/114/EG²⁷ föreskriver ett förfarande med syfte att förbättra säkerheten hos klassificerad europeisk kritisk infrastruktur, inklusive viss elinfrastruktur, i unionen. Direktiv 2008/114/EG bidrar tillsammans med denna förordning till en heltäckande strategi för energitryggheten i unionen.

²² Se det reviderade tredje paketet.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer (EUT L 115, 24.4.2013, s. 39).

²⁴ Kommissionens förordning (EU) .../... av den XXX om fastställande av riktlinjer för driften av elöverföringssystem (EUT [...]).

²⁵ Kommissionens förordning (EU) .../... av den XXX om fastställande av nätföreskrifter för nödsituationer och återuppbyggnad avseende elektricitet (EUT [...]).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1).

²⁷ Direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

- (9) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU²⁸ om en civilskyddsmekanism för unionen fastställs krav på att medlemsstaterna ska utarbeta riskbedömningar på nationell eller lämplig subnationell nivå vart tredje år, samt att de ska utarbeta och förbättra planering för katastrofriskhantering. De specifika riskförebyggande-, beredskaps- och planeringsåtgärderna i denna förordning bör vara förenliga med de bredare, multirisikbaserade, nationella riskbedömningar som krävs enligt beslut nr 1313/2013/EU.
- (10) För att underlätta förebyggande av, informationsutbyte under och efterhandsutvärdering av elkriser bör medlemsstaterna utse en enda behörig myndighet till kontaktpunkt. Det kan vara en befintlig eller ny enhet.
- (11) En gemensam strategi för krisförebyggande och krishantering kräver framför allt att medlemsstaterna använder samma metoder och definitioner för att identifiera risker som rör en trygg elförsörjning och att de på ett effektivt sätt kan jämföra hur väl de och deras grannar lyckas på detta område. I förordningen identifieras två indikatorer för övervakning av en trygg elförsörjning i unionen: ”förväntad energi som ej levereras” (EENS, *Expected Energy Non Served*), uttryckt i GWh/år, och ”förväntad belastningsförlust” (LOLE, *Loss Of Load Expectation*), uttryckt i timmar/år. Dessa indikatorer är en del av den europeiska bedömningen av resurstillräcklighet som utförs av Europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystem för el (Entso för el) enligt [artikel 19 i förslaget till elförordning]. Gruppen för samordning på elområdet ska genomföra regelbunden övervakning av försörjningstryggheten på grundval av resultaten avseende dessa indikatorer. Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (nedan kallad *byrån*) bör också använda dessa indikatorer när den rapporterar om medlemsstaternas resultat när det gäller försörjningstrygghet i sina årliga rapporter om övervakning av elmarknaden enligt [artikel 16 i förslaget till Acer-förordning].
- (12) För att säkerställa enhetlighet mellan de riskbedömningar som skapar förtroende mellan medlemsstater i en krissituation behövs det en gemensam strategi för att fastställa riskscenarier. Därför bör Entso för el utveckla en gemensam metod för riskidentifiering i samarbete med byrån, där Entso för el föreslår metoden och byrån godkänner den.
- (13) På grundval av denna gemensamma metod bör Entso för el regelbundet upprätta och uppdatera regionala krisscenarier och identifiera de mest relevanta riskerna för varje region, t.ex. extrema väderförhållanden, naturkatastrofer, bränslebrist eller fientliga angrepp. Vid beaktande av krisscenario med gasbrist bör risken för avbrott i gasförsörjningen bedömas på grundval av de avbrottsscenarier avseende gasförsörjning och infrastruktur som utarbetats av det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystem för gas enligt artikel 6.6 i förordningen om tryggad gasförsörjning [förslaget till förordning om tryggad gasförsörjning]. Medlemsstaterna bör upprätta och uppdatera sina nationella krisscenarier på grundval av detta, i princip vart tredje år. Scenarierna bör utgöra grunden för riskberedskapsplanerna. Vid identifieringen av risker på nationell nivå bör medlemsstaterna också beskriva eventuella risker de ser när det gäller ägande av infrastruktur som är relevant för försörjningstryggheten, och eventuella åtgärder som vidtagits för att hantera sådana risker (t.ex. allmänna eller sektorspecifika lagar om

²⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 24).

granskning av investeringar, särskilda rättigheter för vissa aktieägare osv.), med uppgift om varför de anser att dessa åtgärder är berättigade.

- (14) En regional strategi för fastställande av riskscenarier och utarbetande av förebyggande och mildrande åtgärder bör ge betydande fördelar i form av effektiva åtgärder och optimal användning av resurser. Vid en samtidig elkris kommer dessutom en samordnad och på förhand överenskommen strategi att säkerställa en enhetlig respons och minska risken för negativa spridningseffekter som rent nationella åtgärder skulle kunna ha i angränsande medlemsstater. Denna förordning föreskriver därför att medlemsstater ska samarbeta i ett regionalt sammanhang.
- (15) Såsom anges i [*förslaget till elförordning*] bör de regionala operativa centrumen regelbundet bedöma relevanta risker eftersom de har ansvaret för den operativa hanteringen av sådana situationer. För att säkerställa att de kan utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt och agera i nära samarbete med relevanta nationella myndigheter i syfte att förebygga och mildra incidenter med större omfattning, bör regionalt samarbete som krävs enligt denna förordning bygga på de regionala samlingsstrukturer som används på teknisk nivå, närmare bestämt de grupper av medlemsstater som delar samma regionala operativa centrum.
- (16) [*Förslaget till elförordning*] föreskriver användning av en gemensam metod för den europeiska bedömningen av resurstillräcklighet på medellång till lång sikt (från tio år före till året före), i syfte att säkerställa att medlemsstaternas beslut om eventuella investeringsbehov fattas på en öppen och gemensamt överenskommen grund. Denna bedömning har ett annat syfte än de bedömningar av tillräcklighet på kort sikt som används för att upptäcka eventuella tillräcklighetsrelaterade problem inom korta tidsramar, närmare bestämt säsongsprognoser (sex månader före) och tillräcklighetsbedömningar för veckan före till intradag. När det gäller bedömningar på kort sikt finns det ett behov av en gemensam syn på hur eventuella tillräcklighetsrelaterade problem ska kunna upptäckas. Entso för el ska utarbeta vinter- och sommarprognoser för att uppmärksamma medlemsstaterna och systemansvariga för överföringssystem på risker som hör samman med försörjningstrygghet och som kan inträffa under de följande sex månaderna. För att förbättra dessa prognoser bör de vara baserade på en gemensam sannolikhetsbaserad metod som föreslås av Entso för el och godkänns av byrån. För att stärka den regionala strategin för riskbedömning bör Entso för el kunna delegera uppgifter som hänger samman med säsongsprognoser till regionala operativa centrum.
- (17) Systemansvariga för överföringssystem och regionala operativa centrum bör tillämpa den metod som används för att utarbeta säsongsprognoser när de gör alla andra typer av riskbedömningar på kort sikt, närmare bestämt de prognoser om huruvida produktionen kommer att vara tillräcklig och som görs veckan före eller under samma dag (intradag) som produktionen sker som föreskrivs i kommissionens förordning om fastställande av riktlinjer för driften av elöverföringssystem.
- (18) För att säkerställa en gemensam strategi för krisförebyggande och krishantering bör den behöriga myndigheten i varje medlemsstat utarbeta en riskberedskapsplan, efter att ha samrått med berörda aktörer. Planerna bör beskriva effektiva, proportionella och icke-diskriminerande åtgärder för hantering av alla fastställda krisscenarier. Planerna bör sörja för öppenhet särskilt när det gäller under vilka omständigheter icke-marknadsbaserade åtgärder kan vidtas för att mildra krissituationer. Alla planerade icke-marknadsbaserade åtgärder bör överensstämma med de regler som anges i denna förordning.

- (19) Planerna bör bestå av två delar, där nationella åtgärder och regionala åtgärder som överenskommits medlemsstaterna emellan i regionen anges. Regionala åtgärder är nödvändiga särskilt i händelse av en samtidig kris, när en samordnad och på förhand överenskommen strategi kommer att säkerställa en enhetlig respons och minska risken för negativa spridningseffekter. Planerna bör beakta varje medlemsstats särdrag och tydligt ange rollerna och ansvarsområdena för de behöriga myndigheterna. Nationella åtgärder bör ta full hänsyn till de regionala åtgärder som överenskommits och fullt ut dra fördel av de möjligheter som regionalt samarbete ger. Planerna bör vara av teknisk och operativ karaktär, och deras funktion bör vara att bidra till att förhindra att en elkris uppstår eller upptrappas och att mildra dess effekter.
- (20) Planerna bör uppdateras regelbundet. För att säkerställa att planerna alltid är aktuella och effektiva bör de behöriga myndigheterna i varje region organisera årliga simuleringar i samarbete med regionala operativa centrum för att testa planernas lämplighet.
- (21) Mallar bör underlätta utarbetandet av planerna och samråden med övriga medlemsstater i den berörda regionen och gruppen för samordning på elområdet. Samråd inom regionen och via gruppen för samordning på elområdet bör säkerställa att åtgärder som vidtas i en medlemsstat eller region inte äventyrar försörjningstryggheten i andra medlemsstater eller regioner.
- (22) Informationsutbyte i händelse av en krissituation är avgörande för att säkerställa samordnade åtgärder och riktat stödl. Därför ålägger denna förordning medlemsstaterna att utan dröjsmål underrätta angränsande medlemsstater och kommissionen när de ställs inför en elkris. De bör också tillhandahålla information om orsakerna till krisen, om åtgärder som vidtagits och planeras för att mildra krisen och om det eventuella behovet av stödl från andra medlemsstater. Om stödet går utöver en tryggad elförsörjning ska unionens civilskyddsmekanism fortsätta att vara den tillämpliga lagstiftningsramen.
- (23) Det är viktigt att främja kommunikation mellan och medvetenhet hos medlemsstaterna när de har specifik, allvarlig och tillförlitlig information om att en händelse kan inträffa som sannolikt kommer att resultera i en avsevärd försämring av elförsörjningen. Under sådana omständigheter bör medlemsstaterna utan dröjsmål informera kommissionen och gruppen för samordning på elområdet, och i synnerhet tillhandahålla information om orsakerna till försämringen, om de planerade åtgärderna för att förebygga en elkris och om det eventuella behovet av stödl från andra medlemsstater.
- (24) I händelse av en elkris bör medlemsstaterna bistå varandra i en anda av solidaritet och säkerställa att el levereras där den behövs mest. Detta samarbete bör vara baserat på i förväg överenskomna åtgärder som anges i riskberedskapsplanerna. Medlemsstaterna bör, när de träffar överenskommelser om samarbete, ta hänsyn till sociala och ekonomiska faktorer, inbegripet medborgarnas säkerhet, samt proportionalitetsprincipen. De uppmuntras att utbyta bästa praxis och använda gruppen för samordning på elområdet som en diskussionsplattform för att identifiera tillgängliga möjligheter till samarbets- och solidaritetsarrangemang, inbegripet kompensationsmekanismer. Kommissionen får underlätta utarbetandet av de regionalt samordnade åtgärderna i den berörda regionen.
- (25) Denna förordning bör göra det möjligt för elföretag och kunder att kunna förlita sig på marknadsmekanismer i enlighet med [*förslagen till eldirektiv och elförordning*] under så lång tid som möjligt när de drabbas av elkriser. Regler för den inre marknaden och

för systemdrift bör respekteras även i en krissituation. Detta innebär att icke-marknadsbaserade åtgärder, exempelvis påtvingad förbrukningsbortkoppling eller tillhandahållande av ytterligare leveranser utanför normala marknadsförhållanden, bör vidtas endast som en sista utväg, när alla möjligheter som erbjuds av marknaden har uttömts. Därför kan påtvingad förbrukningsbortkoppling införas först när alla möjligheter till frivillig förbrukningsbortkoppling har uttömts. Dessutom bör alla icke-marknadsbaserade åtgärder vara nödvändiga, proportionella, icke-diskriminerande och tillfälliga.

- (26) I syfte att säkerställa öppenhet efter en elkris bör de berörda medlemsstaterna genomföra en efterhandsutvärdering av krisen och dess följder och därvid i vederbörlig ordning koppla in sin nationella tillsynsmyndighet. En sådan utvärdering bör beakta bland annat effektiviteten och proportionaliteten hos de åtgärder som vidtagits samt deras ekonomiska kostnader. Den bör också omfatta gränsöverskridande faktorer såsom åtgärdernas inverkan på andra medlemsstater och den nivå av stödl som erhållits från dem.
- (27) Skyldigheterna avseende öppenhet bör säkerställa att alla åtgärder som vidtas för att förebygga eller hantera krissituationer överensstämmer med den inre marknadens regler och är i linje med de principer om samarbete och solidaritet som ligger till grund för energiunionen.
- (28) 2012 skapades gruppen för samordning på elområdet som ett forum för att utbyta information och främja samarbete mellan medlemsstater, särskilt när det gäller försörjningstrygghet²⁹. Genom denna förordning förstärks dess roll. Den bör utföra specifika uppgifter, särskilt i samband med utarbetandet av riskberedskapsplanerna, och kommer att ha en framträdande roll när det gäller övervakningen av medlemsstaternas resultat när det gäller en trygg elförsörjning, och när det gäller att utarbeta bästa praxis på grundval av detta.
- (29) En elkris kan sträcka sig utanför unionens gränser och omfatta även länder i energigemenskapen. För att säkerställa en effektiv krishantering vid gränser mellan medlemsstaterna och de avtalsslutande parterna, bör unionen ha ett nära samarbete med de avtalsslutande parterna i energigemenskapen när den förebygger, förbereder sig inför och hanterar en elkris.
- (30) För att möjliggöra en snabb reaktion från unionens sida på ändrade förhållanden när det gäller riskberedskap inom elsektorn bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av mallarna för riskberedskapsplaner. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. Då den förbereder och utarbetar delegerade akter bör den säkerställa att relevanta dokument skickas samtidigt till Europaparlamentet och rådet, i god tid och på lämpligt sätt.
- (31) Medlemsstater som agerar på egen hand kan inte på ett tillfredsställande sätt uppnå syftet med denna förordning, nämligen att säkerställa den mest ändamålsenliga och effektiva riskberedskapen i unionen. Med tanke på åtgärdens omfattning eller verkningar uppnås syftet bättre på unionsnivå. Unionen får därför anta åtgärder, i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I

²⁹ Kommissionens beslut av den 15 november 2012 om inrättande av gruppen för samordning på elområdet (2012/C 353/02), EUT C 353, 17.11.2012, s. 2.

enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(32) Direktiv 2005/89/EG bör upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för samarbetet mellan medlemsstater när det gäller att förebygga, förbereda sig inför och hantera elkriser i en anda av solidaritet och öppenhet och med fullt hänsynstagande till kraven på en konkurrensutsatt inre elmarknad.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning ska definitionerna i artikel 2 i eldirektivet [förslaget till eldirektiv] och artikel 2 i elförordningen [förslaget till elförordning] gälla.
2. Dessutom gäller följande definitioner:
 - (a) *trygg elförsörjning*: ett elsystems förmåga att garantera en oavbruten elförsörjning till konsumenter, med en tydligt definierad prestandanivå.
 - (b) *elkris*: en antingen existerande eller hotande situation med betydande elbrist eller där det är omöjligt att leverera el till slutkonsumenter.
 - (c) *samtidig kris*: en elkris som påverkar fler än en medlemsstat vid samma tidpunkt.
 - (d) *krisledare eller krisgrupp*: en person, en grupp av personer eller en institution som har i uppdrag att fungera som en kontaktpunkt och samordna informationsflödet under en elkris.
 - (e) *icke-marknadsbaserad åtgärd*: en åtgärd på försörjnings- eller efterfrågesidan som avviker från marknadsregler eller kommersiella avtal, i syfte att mildra en elkris.
 - (f) *region*: en grupp medlemsstater som delar samma regionala operativa centrum, inrättad enligt artikel 33 i elförordningen [förslaget till elförordning].

Artikel 3

Behörig myndighet

1. Så snart som möjligt och senast den [OPOCE inför exakt datum: tre månader efter ikraftträdandet av denna förordning] ska varje medlemsstat utse en nationell statlig myndighet eller en nationell tillsynsmyndighet till sin behöriga myndighet med ansvar för att utföra uppgifter som anges i denna förordning. Behöriga myndigheter ska samarbeta med varandra vid tillämpningen av denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål meddela kommissionen den behöriga myndighetens namn och kontaktuppgifter när den har utsetts.

Kapitel II

Riskbedömning

Artikel 4

Bedömningar av försörjningstrygghet

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla risker som rör en trygg elförsörjning bedöms i enlighet med de regler som fastställs i denna förordning och *artikel 18 i elförordningen [förslaget till elförordning]*. För detta ändamål ska de samarbeta med Entso för el och de regionala operativa centrumen.

Artikel 5

Metod för fastställande av elkrisscenarier på regional nivå

1. Senast den [*OPOCE inför exakt datum: två månader efter denna förordnings ikraftträdande*] ska Entso för el till byrån överlämna ett förslag till en metod för fastställande av de mest relevanta elkrisscenarierna i ett regionalt sammanhang.
2. Krisscenarierna ska fastställas på grundval av minst följande risker:
 - (a) Ovanliga och extrema naturkatastrofer.
 - (b) Olyckshändelser som går utöver säkerhetskriteriet N-1.
 - (c) Följdrisker inklusive bränslebrist.
 - (d) Fientliga angrepp.
3. Förslaget till metod ska omfatta åtminstone följande delar:
 - (a) Beaktande av alla relevanta nationella och regionala omständigheter.
 - (b) Riskers växelverkan och samband över gränserna.
 - (c) Simuleringar av scenarier med en samtidig kris.
 - (d) Rangordning av risker i enlighet med deras effekter och sannolikhet.

Vid beaktande av riskerna för avbrott i gasförsörjningen i samband med riskidentifieringen enligt punkt 2 c ska Entso för el använda de avbrottsscenarier avseende gasförsörjning och infrastruktur som utarbetats av det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystem för gas enligt *artikel 6.6 i förordningen om tryggad gasförsörjning [förslaget till förordning om tryggad gasförsörjning]*.

4. Innan förslaget till metod överlämnas ska Entso för el genomföra ett samråd som omfattar åtminstone bransch- och konsumentorganisationer, systemansvariga för distributionssystem, nationella tillsynsmyndigheter och andra nationella myndigheter. Entso för el ska vederbörligen beakta resultaten av samrådet.
5. Inom två månader från mottagandet av förslaget till metod ska byrån antingen godkänna eller ändra förslaget. I det senare fallet ska den samråda med Entso för el innan den antar den ändrade versionen och offentliggöra den på sin webbplats.
6. Entso för el ska regelbundet uppdatera och förbättra metoden i enlighet med punkterna 1–5. Byrån eller kommissionen får begära sådana uppdateringar och förbättringar under förutsättning att det vederbörligen motiveras. Inom sex månader från en sådan begäran ska Entso för el lämna ett utkast till de föreslagna ändringarna

till byrån. Inom två månader från mottagandet av utkastet ska byrån ändra eller godkänna ändringarna och offentliggöra utkastet på sin webbplats.

Artikel 6

Fastställande av elkrisscenarier på regional nivå

1. Senast den [*OPOCE inför exakt datum: tio månader efter ikraftträdandet av denna förordning*] och på grundval av den metod som antagits i enlighet med artikel 5 ska Entso för el fastställa de mest relevanta elkrisscenarierna för varje region. Entso för el får delegera uppgifter som rör fastställandet av regionala krisscenarier till de regionala operativa centrumen.
2. Entso för el ska överlämna de fastställda regionala elkrisscenarierna till gruppen för samordning på elområdet för samråd.
3. Entso för el ska uppdatera scenarierna vart tredje år, om inte omständigheterna kräver att det sker oftare.

Artikel 7

Fastställande av elkrisscenarier på nationell nivå

1. Senast den [*OPOCE inför exakt datum: tio månader efter ikraftträdandet av denna förordning*] ska medlemsstaterna fastställa de mest relevanta elkrisscenarierna på nationell nivå.
2. Krisscenarierna ska fastställas på grundval av åtminstone de risker som avses i artikel 5.2 och ska vara förenliga med de regionala scenarier som fastställs enligt artikel 6. Medlemsstaterna ska uppdatera scenarierna vart tredje år, om inte omständigheterna kräver att det sker oftare.
3. Senast den [*OPOCE inför exakt datum: tio månader efter ikraftträdandet av denna förordning*] ska medlemsstaterna informera gruppen för samordning på elområdet och kommissionen om möjliga risker de ser när det gäller ägande av infrastruktur som är relevant för försörjningstryggheten, och om alla åtgärder som vidtagits för att förebygga eller mildra dessa risker, med uppgifter om varför sådana åtgärder anses nödvändiga och proportionella.

Artikel 8

Metod för bedömningar av tillräcklighet på kort sikt

1. Senast den [*OPOCE inför exakt datum: två månader efter ikraftträdandet av denna förordning*] ska Entso för el till byrån överlämna ett förslag till en metod för bedömning av tillräckligheten på kort sikt, närmare bestämt säsongstillräcklighet samt tillräcklighet för veckan före till inträdag, vilket ska omfatta minst följande:
 - (a) Osäkerhet i indata, exempelvis sannolikheten för driftsavbrott avseende överföringskapacitet, sannolikheten för ett oplanerat driftsavbrott i kraftverk, svåra väderförhållanden, föränderlighet i efterfrågan och föränderlighet i energiproduktion från förnybara energikällor.
 - (b) Sannolikheten för att en kritisk situation ska uppkomma.
 - (c) Sannolikheten för att en situation med en samtidig kris ska uppkomma.

Metoden ska möjliggöra en sannolikhetsbaserad strategi och ska ta hänsyn till det regionala och unionsomfattande sammanhanget, i möjligaste mån inbegripet länder utanför EU inom unionens synkronområden.

2. Innan förslaget till metod överlämnas ska Entso för el genomföra ett samråd som omfattar åtminstone bransch- och konsumentorganisationer, systemansvariga för distributionssystem, nationella tillsynsmyndigheter och andra nationella myndigheter. Entso för el ska vederbörligen beakta resultaten av samrådet.
3. Inom två månader från mottagandet av förslaget till metod ska byrån antingen godkänna eller ändra förslaget. I det senare fallet ska den samråda med Entso för el innan den antar den ändrade versionen och offentliggöra den på sin webbplats.
4. Entso för el ska regelbundet uppdatera och förbättra metoden i enlighet med punkterna 1–3. Byrån eller kommissionen får begära sådana uppdateringar och förbättringar under förutsättning att det vederbörligen motiveras. Inom sex månader från en sådan begäran ska Entso för el lämna ett utkast till de föreslagna ändringarna till byrån. Inom två månader från mottagandet av utkastet ska byrån ändra eller godkänna ändringarna och offentliggöra utkastet på sin webbplats.

Artikel 9

Bedömningar av tillräcklighet på kort sikt

1. Alla bedömningar av tillräcklighet på kort sikt ska genomföras i enlighet med den metod som utarbetats i enlighet med artikel 8.
2. Entso för el ska utarbeta säsongstillräcklighetsprognoser enligt den metod som utvecklats i enlighet med artikel 8. Entso för el ska offentliggöra resultaten senast den 1 december varje år för vinterprognosen och senast den 1 juni för sommarprognosen. Entso för el får delegera uppgifter som rör prognoserna till regionala operativa centrum. Entso för el ska presentera prognoserna för gruppen för samordning på elområdet, som i tillämpliga fall får ge rekommendationer utifrån resultaten.
3. De regionala operativa centrumen ska genomföra tillräcklighetsbedömningar för veckan före till intradag för sina respektive regioner på grundval av den metod som antagits i enlighet med artikel 8.

Kapitel III

Riskberedskapsplaner

Artikel 10

Upprättande av riskberedskapsplaner

1. På grundval av de regionala och nationella elkrisscenarier som fastställts enligt artiklarna 6 och 7 ska den behöriga myndigheten i varje medlemsstat upprätta en riskberedskapsplan efter samråd med el- och gasföretagen, de relevanta organisationer som företräder elkunders (hushålls och industri) intressen och den nationella tillsynsmyndigheten (där denna inte är den behöriga myndigheten).
2. Denna plan ska bestå av nationella åtgärder och regionala åtgärder såsom de beskrivs i artiklarna 11 och 12. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 ska alla åtgärder som planerats eller vidtagits för att förebygga, förbereda sig inför och mildra

elkrissituationer fullt ut följa reglerna för den inre elmarknaden och för systemdrift. De ska vara tydligt definierade, öppna, proportionella och icke-diskriminerande.

3. Planen ska utarbetas i enlighet med mallen i bilagan. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 19 för att ändra denna mall.
4. Den behöriga myndigheten ska, innan den antar en plan, för samråd överlämna ett utkast till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater i den berörda regionen och till gruppen för samordning på elområdet.
5. Inom tre månader från överlämnandet av utkastet till plan ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna i regionen och gruppen för samordning på elområdet granska utkastet, och de får utfärda rekommendationer.
6. Inom sex månader från överlämnandet av utkastet till plan ska den berörda medlemsstaten anta planen, med vederbörligt beaktande av resultaten från samrådet och rekommendationerna från de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater och gruppen för samordning på elområdet. Den ska utan dröjsmål överlämna den antagna planen till gruppen för samordning på elområdet.
7. Medlemsstaterna ska offentliggöra planerna samtidigt som de säkerställer att känslig information behandlas konfidentiellt, särskilt information om åtgärder som rör förebyggande eller mildrande av fientliga angrepp.
8. Medlemsstaterna ska anta och offentliggöra den första planen senast den [OPOCE inför exakt datum: två år efter ikraftträdandet av denna förordning]. De ska uppdatera dem vart tredje år, om inte omständigheterna kräver att det sker oftare.

Artikel 11

Riskberedskapsplaners innehåll vad gäller nationella åtgärder

1. Varje plan ska beskriva alla åtgärder som planerats eller vidtagits för att förebygga, förbereda sig inför och mildra elkrissituationer som fastställts enligt artiklarna 6 och 7. Den ska minst uppfylla följande krav:
 - (a) Den ska innehålla en sammanfattning av de elkrisscenarier som definierats för de berörda medlemsstaterna och den berörda regionen, i enlighet med förfarandet i artiklarna 6 och 7.
 - (b) Den ska fastställa den behöriga myndighetens roll och ansvar.
 - (c) Den ska beskriva de åtgärder som är avsedda att utgöra förberedelser inför samt förebygga de risker som identifierats i enlighet med artiklarna 6 och 7.
 - (d) Den ska ange en nationell krisledare eller en nationell krisgrupp och fastställa dess uppgifter.
 - (e) Den ska fastställa detaljerade förfaranden som ska följas vid elkrissituationer, inklusive scheman för informationsflöden.
 - (f) Den ska fastställa hur marknadsbaserade åtgärder kan bidra till att hantera elkrissituationer.
 - (g) Den ska identifiera möjliga icke-marknadsbaserade åtgärder som ska genomföras vid elkrissituationer, med uppgifter om den utlösande faktorn, villkoren och förfarandena för deras genomförande, och med angivande av hur de uppfyller kraven i artikel 15.

- (h) Den ska tillhandahålla en detaljerad plan för belastningsfrånkoppling som anger när belastning ska frånkopplas, under vilka förhållanden och hur stora belastningar som ska frånkopplas. Planen ska ange vilka kategorier av elanvändare som ska få särskilt skydd mot bortkoppling, och den ska motivera behovet av sådant skydd, särskilt vad gäller allmän säkerhet och personlig säkerhet.
 - (i) Den ska beskriva de mekanismer som används för att informera allmänheten om eventuella elkriser.
2. Alla nationella åtgärder ska ta full hänsyn till de regionala åtgärder som överenskommits i enlighet med artikel 12, och de får inte äventyra en trygg elförsörjning i andra medlemsstater eller i unionen som helhet.

Artikel 12

Riskberedskapsplaners innehåll vad gäller regionalt samordnade åtgärder

1. Utöver de åtgärder som anges i artikel 11 ska planen för varje medlemsstat omfatta regionala åtgärder för att säkerställa att krissituationer med gränsöverskridande konsekvenser förebyggs och hanteras på lämpligt sätt. Dessa åtgärder ska överenskommas inom den berörda regionen och ska innehålla minst följande:
 - (a) Utnämning av en regional krisledare eller en regional krisgrupp.
 - (b) Mekanismer för informationsdelning och samarbete inom en region.
 - (c) Åtgärder för att mildra effekterna av en kris, inklusive en situation med en samtidig kris. Dessa ska inbegripa regionala planer för belastningsfrånkoppling och tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang som rör ömsesidigt stöd för att säkerställa att el kan levereras där den bäst behövs och på ett optimalt sätt. Sådana arrangemang ska bland annat ange den utlösande faktorn för stödet, beräkningsformeln eller beloppet, utbetalande och mottagande parter och skiljedomsregler.
 - (d) Förfaranden för genomförande av årliga tester av planerna.
2. De regionala åtgärder som ska ingå i planen ska godkännas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i den berörda regionen. Minst åtta månader innan tidsfristen för antagande eller uppdatering av planen löper ut ska de behöriga myndigheterna till gruppen för samordning på elområdet rapportera om de överenskommelser som nåts. Om de berörda behöriga myndigheterna inte kunde nå en överenskommelse ska de informera kommissionen om skälen för sådan oenighet. I sådana fall får kommissionen beära att byrån ska underlätta ingåendet av en överenskommelse i samråd med Entso för el.
3. I samarbete med de regionala operativa centrumen och med deltagande av berörda intressenter ska de behöriga myndigheterna i varje region genomföra årliga krissimuleringar och då i synnerhet testa de kommunikationsmekanismer som avses i punkt 1 b.

Kapitel IV

Hantering av elkrissituationer

Artikel 13

Tidig varning och tillkännagivande av kris

1. Om en säsongstillräcklighetsprognos eller någon annan källa ger specifik, allvarlig och tillförlitlig information om att en händelse kan inträffa som sannolikt kommer att resultera i avsevärd försämring av elförsörjningssituationen i en medlemsstat ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten utan onödigt dröjsmål ge en tidig varning till kommissionen och gruppen för samordning på elområdet. Den ska tillhandahålla information om orsakerna till försämringen, om åtgärder som vidtagits eller planeras för att förebygga en elkris och om det eventuella behovet av stödl från andra medlemsstater. Informationen ska inbegripa de möjliga effekterna av åtgärderna på den inre elmarknaden, även i andra medlemsstater.
2. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten i fråga ska, när den ställs inför en elkrissituation, tillkännage att elkrisen föreligger och utan onödigt dröjsmål informera de behöriga myndigheterna i angränsande medlemsstater och kommissionen. Den ska informera dem om orsakerna till att en elkris har tillkännagetts, om åtgärder som vidtagits och planeras för att mildra krisen och om det eventuella behovet av stödl från andra medlemsstater.
3. I de fall där den information som tillhandahålls bedöms vara otillräcklig får kommissionen begära att den berörda medlemsstaten ska tillhandahålla ytterligare information.
4. När en behörig myndighet utfärdar en tidig varning eller tillkännager en elkris ska de åtgärder som anges i riskberedskapsplanen vidtas i största möjliga utsträckning.

Artikel 14

Samarbete och stödl

1. Medlemsstaterna ska agera och samarbeta i en anda av solidaritet för att förebygga och hantera elkrissituationer, i syfte att säkerställa att elektricitet levereras där den behövs mest i syfte att skydda allmän säkerhet och personlig säkerhet.
2. Om det är nödvändigt och möjligt ska medlemsstaterna erbjuda varandra stödl för att förebygga eller mildra en elkris. Ersättning ska betalas för sådant stödl.

Artikel 15

Efterlevnad av marknadsregler

1. Åtgärder som vidtagits för att mildra elkrissituationer ska följa reglerna för den inre elmarknaden och för systemdrift.
2. Icke-marknadsbaserade åtgärder får aktiveras i en krissituation och endast om alla möjligheter som marknaden erbjuder har uttömts. De ska inte otillbörligt snedvrída konkurrensen och elmarknadens effektiva funktion. De ska vara nödvändiga, proportionella, icke-diskriminerande och tillfälliga.
3. Inskränkningar av handel, inbegripet inskränkningar av redan tilldelad kapacitet mellan elområden, begränsning av tillhandahållande av kapacitet mellan elområden för kapacitetstilldelning eller begränsning av tillhandahållande av planer, får göras

endast i enlighet med reglerna i *artikel 14.2 i elförordningen [förslaget till elförordning]* och de regler som antas för att precisera denna bestämmelse.

Kapitel V

Utvärdering och övervakning

Artikel 16

Efterhandsutvärdering

1. Så snart som möjligt och senast sex veckor efter tillkännagivandet av en elkrissituation ska de berörda behöriga myndigheterna, i samråd med sin respektive nationella tillsynsmyndighet (där denna inte är den behöriga myndigheten) överlämna en utvärderingsrapport till gruppen för samordning på elområdet och kommissionen.
2. Rapporten ska minst innehålla följande:
 - (a) En beskrivning av den händelse som utlöste krisen.
 - (b) En beskrivning av förebyggande, förberedande och mildrande åtgärder som vidtagits och en bedömning av deras proportionalitet och effektivitet.
 - (c) En bedömning av de gränsöverskridande effekterna av de åtgärder som vidtagits.
 - (d) En redogörelse för det stöd som lämnats till eller erhållits från angränsande medlemsstater och länder utanför EU.
 - (e) De ekonomiska konsekvenserna av elkrisen och effekterna av de åtgärder som vidtagits på elsektorn, i synnerhet mängden ej levererad energi och omfattningen av manuell förbrukningsbortkoppling (inbegripet en jämförelse mellan omfattningen av frivillig och påtvingad förbrukningsbortkoppling).
 - (f) Alla möjliga förbättringar eller förslag till förbättringar av riskberedskapsplanen.
3. I de fall där den information som tillhandahålls i rapporten bedöms vara otillräcklig får gruppen för samordning på elområdet och kommissionen begära att den berörda medlemsstaten ska tillhandahålla ytterligare information.
4. De berörda behöriga myndigheterna ska lägga fram resultaten av utvärderingen för gruppen för samordning på elområdet.

Artikel 17

Övervakning som genomförs av gruppen för samordning på elområdet

1. Förutom att utföra andra specifika uppgifter som anges i denna förordning ska gruppen för samordning på elområdet diskutera och granska
 - (a) resultaten av den tioåriga nätutvecklingsplan för el som utarbetats av Entso för el,
 - (b) samstämmigheten mellan de riskberedskapsplaner som antagits av medlemsstaterna i enlighet med det förfarande som avses i artikel 10,
 - (c) resultaten av de europeiska bedömningar av resurstillräcklighet som utförts av Entso för el enligt *artikel 19.3 i elförordningen [förslaget till elförordning]*,

- (d) medlemsstaternas resultat när det gäller försörjningstrygghet med beaktande av minst de indikatorer som ingår i den europeiska bedömningen av resurstillräcklighet, närmare bestämt förväntad energi som ej levereras (EENS) och förväntad belastningsförlust (LOLE),
 - (e) resultaten av säsongsprognoser som nämns i artikel 9,
 - (f) den information som erhållits från medlemsstaterna i enlighet med artikel 7.3,
 - (g) resultaten av rapporter om efterhandsutvärdering, enligt artikel 16.
2. Gruppen för samordning på elområdet får utfärda rekommendationer till medlemsstaterna om de aspekter som nämns i punkt 1, och medlemsstaterna ska ta största möjliga hänsyn till dessa rekommendationer.

Kapitel VI

Slutbestämmelser

Artikel 18

Samarbete med de avtalsslutande parterna i energigemenskapen

Medlemsstaterna och de avtalsslutande parterna i energigemenskapen uppmanas att ha ett nära samarbete i processen för fastställande av elkrisscenarier och upprättande av riskberedskapsplaner så att inga åtgärder vidtas som äventyrar försörjningstryggheten i medlemsstater, hos avtalsslutande parter eller i unionen. Med avseende på detta får de avtalsslutande parterna i energigemenskapen delta i gruppen för samordning på elområdet på inbjudan av kommissionen när det gäller alla frågor som de berörs av.

Artikel 19

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 10.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med [OPOCE för in datumet för denna förordnings ikraftträdande].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 10.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016³⁰.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 10.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom

³⁰ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet eller rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 20

Upphävande

Direktiv 2005/89/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande